

Goigs a llahor del gloriós Sant Sebastià qu'es venera en la parròquia de Sta. Maria del Vilar

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Santa Maria del Vilar
Alçada: 224

Coordenades:

Latitud: 41.63375
Longitud: 1.86054
UTM Est (X): 405093
UTM Nord (Y): 4609740

Classificació

Número de fitxa 08053 - 137
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Popular Modern Contemporani
Segle XVII-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Santa Maria del Vilar](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dt., 06/12/2016 - 01:00

Descripció

Goigs a llaor del gloriós Sant Sebastià que es venera en la parròquia de Santa Maria del Vilar; i que diuen així:

De la peste atterradora / lliuréunos Sant Sebastià. / Ab gran fervor us implora / la parròquia del Vilar. /
I De Narbona en la ciutat / de nobles pares nasquéreu / y ab son exemple aprenguéreu / a seguí ab fidelitat /
la virtut consoladora / que sempre vàreu guardar, et./
II Ben prompte l'Emperador / Dioclecià us distingia, / y capità us nombraria, dels guardes de son honor; / de
tots fou oviradora / la prudència que us ornà, etc. /
III Ab almoynes constantment / als cristians ajudàveu, / y a n'els màrtirs ensenyàveu / a defensà
heroicament / la doctrina salvadora / que tant els glorificà. etc.
IV Als dos cavallers germans / march y Marcelià enfortireu / en la fe, y convertireu / als pares que eren
pagans; / en l'amor de Crist s'arbora / el cor del qui us sent parlà, et./
V Tant excelsa caritat / el Senyor premiaria / quan a vos s'apareixia. / a casa de Nicostri; / fou visió
reveladora / de lo molt que Ell us amà. etc. /
VI Ab aquest fet novament / molts incrèduls confessaren / a Jesucrist y donaren / la vida en crudel turment /
que la fúria venjadora / del Emperadors dictà, etc./
VII Mes la nova s'extengué / qu'als cristians defensàveu / y a Dioclecià mostràveu / vostra crehença en la fe;
/ la pena amenaçadora/ vostre esprit no pertorbà, etc./
VIII Les sagetes ab valor/ lligat a un pal sofrireu, / mes també el consol sentíreu / de la gracia del Senyor/ la
palma triomfadora / un nou martiri us portà, etc./
IX Protegiu Sant advocat, / a n'eix poble en temps de peste / de celebrar vostra festa / feu en el segle Passat /
la promesa complidora / quan del còlera es lliurà, etc.
X Y augmentant encar l'amor / dels devots qu'aquí us veneren / ab almoynes tots volgueren/ dedicar á vostre
honor/ l'imatge que avui s'adora/ en un bell y nou altar, etc. /
D'allà ens vingui a tothora / vostre favor singular. / Ab gran fervor us implora / la parròquia del Vilar. /
V.) Gloria et honore coronasti eum Domine / R.) Et constituisti eum super opera manuum tuarum. /
OREMUS. / Deus qui beatum SEbastiannum martyreum tuum, virtute constantia in passione roborasti; ex
ejus nobis imPer Christum Dominum Nostrum. / AMÉN.

Observacions:

Es desconeix la data d'impressió. Manuscrit al peu de pàgina, es pot llegir encara "Dictats per Mossen Isidre Castells".

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs

fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arranjades també durant aquest període.

